

минемъ. Сега, споримъ за свойтѣ вѣрвания, но има една спѣнка, която спира умоветѣ на хората, за да дойдатъ до правия путь.

„Скрѣбъта ви ще се прѣвѣрне въ радостъ“.

И азъ желая сега, всички вие да направите единъ малъкъ опитъ. Не защото азъ говоря това, го желая, но понеже всички вие сте обѣщали туй. Азъ желая всички вие да сте доблестни и да изпълните вашето обѣщаніе. Нѣма нито единъ отъ васъ, който да е изпънилъ своето обѣщаніе. Казвамъ и на мѫжетѣ, и на женитѣ: вие сте обѣщали! Вие се намирате прѣдъ прага на единъ прѣходенъ животъ. Да не мислите, че отсега нататъкъ ще добиете нѣщо. Нищо нѣма да добиете. Отъ сега нататъкъ клечкитѣ ви ще се развѣрватъ. Отъ сега нататъкъ ще дойде нѣщо по-лошо за хората. Понеже до сега е имало изобилие, отъ сега нататъкъ нѣма да има такова изобилие, ще дойде единъ недоимъкъ. Тогава какво ще правите? Ако сега нѣ изпълните вашитѣ стомни, като тия, които туриститѣ носятъ, какъ ще минете пустинята? Вие ще минете прѣзъ пустинята, както еврейскиятъ народъ, и ще пѫтувате 40 години. Това е само като единъ символъ. Ще обикалятъ изъ пустинята, ще се роди едно недоволство у васъ, ще се яви желание за ядене, за пиене, за това-онова. И сега всички хора сѫ като въ пустинята. Като се срѣщнатъ, все за ядене говорятъ. Обикалять, туй-онуй, месцето било скѫпо, хлѣбътъ билъ скѫпъ, дрехитѣ, шапкитѣ, навсѣкѫдѣ скѫпотия. И като седнемъ вечерно врѣме, казваме: какво ще се прави? Ами, ако единъ денъ българскитѣ пари достигнатъ до положението на германскитѣ марки, питамъ ви тогава: каквъ ще ви бѫде халтътъ? Е, какъ се прѣпитаватъ сега германцитѣ? Какъ се прѣпитаватъ! По-рано работиха и имъ плащаха по 10 лева, а сега работятъ, но имъ плаща милиарди. Единственото нѣщо, което носимъ въ себе си, това сѫ чувствата, мислите и способностите и нѣма защо да се боимъ. Ето кѫдѣ е сигурността. Докато човѣкъ ги носи съ себе си, нѣма защо да се бои. И азъ казвамъ: докато въ свѣта сѫществуватъ добри и разумни хора, нѣма защо да се боимъ. И като влѣза въ единъ домъ на брата си, азъ трѣбва дв се радвамъ за туй, което има вътре. А сега казватъ, да вземемъ